

El PSM no pacta

El Partit Socialista de Mallorca (PSM) ha decidit en l'assemblea de militants i simpatitzants celebrada a Inca (Mallorca) concórrer en solitari a les pròximes eleccions autonòmiques i municipals de 1991.

Mateu Morro i Sebastià Serra.

Després de les eleccions generals passades, les del 29-0, i que representaren el rotund triomf dels conservadors, i molt especialment el triomf personal del president del govern autònom Gabriel Canellas, destacats membres de partits de l'esquerra del PSOE manifestaren en privat la necessitat d'arribar a acords, puntuals o generals, per a poder afrontar el PP, que es va conformar com el partit que més pròxim està de la majoria absoluta.

Els contactes començaren de forma quasi immediata, però sempre de forma bastant discreta i sense passar de xerrades molt generals. Per una banda, parlaren representants del PSM amb els d'Unió Balear, el partit nacionalista de Gregori Mir; per l'altra, membres d'Esquerra Unida es dirigiren al PSM per iniciar converses. Sembla que

la formació més interessada en un pacte era EU, que pretenia una coalició EU-PSM-Verds, però tal possibilitat es trencà quan els Verds anunciaren que no pactarien amb cap partit *tradicional*, com ells diuen. EU insistí al PSM, el qual decidí convocar la militància per a dedicar, "de forma totalment oberta i sense cap tipus de posicions oficials prèvies" quina seria l'estratègia del partit amb vista a les eleccions del 1991 i, específicament, quins pactes i amb quina força s'avien de fer, si és que es decidia pactar.

Si bé la direcció del partit no presentà cap proposta oficial, sí que el secretari general, Mateu Morro, llegí un document polític on, fent repàs a la situació política de les Illes, constatava que el PSM era, de fet, l'única força política nacionalista i que tots els altres partits depenien

de Madrid, la qual cosa era un impediment molt seriós perquè un partit autònom, com el PSM, pogués arribar a pactar. Després de l'informe presentat per Morro, s'obrí un torn d'intervencions completament lliure i obert.

Les propostes quedaren reduïdes, de fet, a tres. Per una part, Joan Mayel, diputat autònom, plantejà la necessitat d'arribar a un acord amb Esquerra Unida per anar junts a les eleccions autonòmiques i municipals. Aquesta proposta fou votada amb un resultat aclaparadorament desfavorable a les tesis de Mayol: només tres vots a favor i més de seixanta en contra. Una altra proposta, defensada per Sebastià Serra i pel propi Mayol, fou la d'intentar un pacte només per a les eleccions municipals a Palma, "un pacte instrumental per a poder tenir representació a l'Ajuntament de Pal-

ma", on el PSM no està present des del 1983.

Tampoc no fou acceptada la proposta, tenint més de 45 vots en contra per només uns 20 a favor. Finalment, i gairebé per unanimitat de les bases, es decidí afrontar el pròxim reptes electorals en solitari, només amb les sigles PSM com a reclam de vot.

Després de l'assemblea, segons Mateu Morro, "el partit surt enfortit, per la gran participació i per mantenir la identitat nacionalista que representa el reforçament del nacionalisme d'esquerra".

Segons el Sr. Morro les possibilitats electorals del PSM el 1991 es mantenen semblants als resultats de l'any 1987. "El gran reptes serà incrementar la presència institucional, especialment aconseguir representació a l'Ajuntament de Palma".

Miquel Payeras